

at der her er 65 Medlemmer tilstede; det vil omtrent svare til, naar der er 5 Medlemmer tilstede i et Byraad, som bestaar af 8 Medlemmer, og af disse 65 afholde 26 sig fra at stemme. Derved gjøre de jo ikke Thinget beslutningsudbytigt. Af de Øvrige stemme 26 for og 13 imod, og Sagen er da vedtagen. Lad os antage, at det gjælder Prøvelse af et Valgbrev, saa at der ved Afstemningen stemmes om Godtjendelsen af Valgbrevet; i Afstemningen foreligger da ganske klart, at Valgbrevet er godtjendt; naar dobbelt saa Mange stemme for som imod Godtjendelsen, er det aabenbart, at den er vedtagen. Paa samme Maade er Anbefalingen vedtagen her; der er dobbelt saa Mange, der have stemt for som imod den; altsaa er den vedtagen. Derfor forundrer det mig i høieste Grad, at vedkommende Borgmester har givet det Udseende af, at Byraadet havde besluttet ikke at anbefale Andragendet, og jeg mener endogsaa, at den vedkommende Borgmester ligesom har forsjømt sin Pligt ved ikke at tilføre Protokollen, hvad der er besluttet af Byraadet. Det staar jo i Byraadsloven, som jeg kalder den med et forfattet Udtryk, at Formanden, Borgmesteren, paafer, at Beslutningerne rettelig indføres i Forhandlingsbogen; men selv om de ikke ere indførte, er det en høj Grad af Forsømmelse overfor den høiere Forfatte at give det Udseende af, at der er foregaaet noget Mindet, end der er foregaaet, at meddele, at Byraadet ikke har villet anbefale det, og det forekommer mig, at, naar den ærede Borgmester saa ofte kommer med Paragrafer i Straffeloven, som han særlig synes at interessere sig for, kunde der snarere være Grund for den høitærede Indenrigsminister til at undersøge, om Borgmesteren ikke selv ved sit Embedsforhold er kommen i en farlig Nærhed af en eller anden Bestemmelse i Straffelovens 13de Kapitel. Det er der, synes jeg, saa meget mere Grund til for den høitærede Minister, som det er dette Forhold, der har ført den høitærede Minister paa Glatis. Jeg synes, at den Stilling, den høitærede Minister egentlig skulde indtage, skulde være at sige: Jeg har naturligvis ikke kunnet være opmærksom paa alt Saadant; jeg har stolet paa mine underordnede Myndigheder; der er sket en Feiltagelse, og den maa naturligvis rettes. Hvis den høitærede Minister havde lagt Mærke til, at Andragendet er anbefalet af Byraadet, at altsaa alle Betingelser, som kræves i hans eget Cirkulære, ere opfyldte, maatte han ogsaa have sat Vedkommende paa Lovforslaget istedetfor at spørge paany og spørge efter nye

og flere Oplysninger, hvilket har truffet Sagen ud. Det skyldes egentlig dette, at Sagen er truffen ud i næsten et Tjerdingaar. Da der iøvrigt ikke har været nærmere Tale om, hvad der skulde være at sige mod vedkommende Andragers uplettede Rygte, skal jeg heller ikke nu ved denne Leilighed komme nærmere ind derpaa; men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at, naar Udvalget efter den Gang, som Sagen har faaet, ikke har fundet det forsvarligt at give efter, er det ogsaa af Hensyn til det Uretfærdige, der vilde være i, efter at en hæderlig Mand's personlige Forhold i den Grad ere blevne dragne frem, efterat man i den Grad har søgt at sætte Plet paa ham, ikke at ville give ham den Dpreisning, som ligger i at lade ham faae den Indfødsret, som han efter Udvalgets Overbevisning er værdig til. Vilde man anlægge en ligesaa streng Maalestok for adskillige af de andre Personer, der ere optagne i Lovforslaget, vilde Behandlingen af dette vist trække meget længere ud. Det lader jeg være; men jeg vil bemærke, at jeg netop i Anledning af denne Sag har gennemgaaet næsten alle Andragenderne, og der er mange af dem, der staa meget langt tilbage med Hensyn til Oplysninger i Sammenligning med dette. Jeg haaber derfor, at, naar denne Sag forlader Folkethinget og i uforandret Stikelse, som den foreligger nu, kommer til Landsthinget, vil Landsthingets Udvalg, som altid pleier at underkaste sig Spørgsmaal en samvittighedsfuld Prøvelse, veltede Thinget til den rette Forstaaelse, og at Rigsdagen da snarest muligt vil give den haardt forrettede Mand den Dpreisning, han har Arav paa.

Indenrigsministeren (Skeel): Maa jeg bede om Ordet.

Rettelser.

Sp. 2063 S. 20 f. n.: „Præsens“, læs: „Byraadets“.

— 2064 S. 31 f. n.: „offret“, læs: „bøvet“.

— 2071 i 4de S. f. o. indfyldes efter „R. Nielsen“: „Nielsen=Grøn“, og i 7-8de S. f. o. udgaar „Nielsen=Grøn“.